

LEONID ILJIČ BIDEN - CO HROZÍ RUSKU S TRIUMFEM GERONTOKRACIE V USA

- CZ24 News | 19. září 2023

Leonid Iljič Biden - nebo, chcete-li, Joseph Brežněv - bude kandidátem Demokratické strany na prezidenta USA ve volbách v roce 2024. Přední americká média, která tradičně podporují demokraty, zaplavila publikace: stařík Biden je jistě v pohodě, ale je načase, aby ustoupil mladým.

Důvody jsou zjevné. Biden kdysi takto vzpomínal na svou první návštěvu Kremlu v roce 1979 (tehdy byl senátorem): *“Brežněv byl velmi nemocný a okamžitě odjel a Kosygin (předseda Rady ministrů SSSR. – “MK”) nám řekl: ‘My vám nevěříme a vy nevěříte nám’. A každý k tomu měl dobré důvody.”*

V realitě roku 2023 je Biden již “nemocným člověkem” po vzoru Brežněva, ale “odejít” z politické scény nechce. A to spolu s rostoucím objemem důvodů k vzájemné nedůvěře ohrožuje rusko-americké vztahy i celý svět novými riziky velkého rozsahu.

Během svého nedávného projevu na Východním ekonomickém fóru dal Vladimir Putin otevřeně najevo, se kterým z hlavních současných amerických politických soupeřů lidsky sympatizuje více: *“Vše, co se děje s Trumpem, je pronásledování jeho politického soupeře z politických důvodů. To je to, oč tu běží. A děje se to před zraky veřejnosti ve Spojených státech a ve světě. Jen se odhalují jejich vnitřní problémy.*

A v tomto smyslu, pokud se s námi snaží bojovat, je to dobře, protože to ukazuje, jak se říkalo v sovětských dobách, bestiální tvář amerického imperialismu, bestiální škleb”.

Zároveň, jak vyplývá ze slov VVP, lidské sympatie se v tomto případě nemusí nutně rovnat politickým sympatiím:

“Slyšeli jsme, že pan Trump říká, že během několika dní vyřeší akutní problémy, včetně ukrajinské krize. No, to nemůže nepotěšit, to je dobrá věc. Ale pro nás zkrátka a dobře... Mimochodem, i když mu vyčítají zvláštní vazby na Rusko, což je naprostý nesmysl a blbost, tak za dobu, co byl prezidentem, uvalil na Rusko nejvíce sankcí.”

Dovolím si navázat na Putinovu polopatickou větu o výsledku nadcházejících amerických prezidentských voleb:

“V podstatě je nám to jedno.” Důvod tohoto “je nám to jedno” je podle mého názoru následující: ať vyhraje Biden nebo Trump, bude Rusko čelit formálně odlišným, ale obsahově velmi podobným problémům, jejichž podstata spočívá v relativní nebo dokonce absolutní neschopnosti v centru rozhodování ve Washingtonu.

Biden bude velmi pravděpodobně neschopný ze zdravotních důvodů, které jsou všem zřejmé. Ještě pravděpodobnější je, že Trump bude neschopný z politických a manažerských důvodů.

Jak ukázalo Trumpovo předchozí působení v Bílém domě, být prezidentem de iure a být prezidentem de facto jsou poněkud odlišné věci. V očích klíčových členů svého okolí nebyl prezident Trump ani tak šéfem, jako spíše nebezpečným potíživistou, nebo dokonce maniakem, jehož extravagantní chování je třeba za každou cenu zastavit.

V posledních dnech ve funkci přestal být Trump nezpochybnitelnou autoritou dokonce i pro svou vlastní ochranku. Známa je epizoda, která se odehrála, když v lednu 2021 vtrhl dav do budovy

Kongresu: Trump se chtěl osobně vydat do centra dění a dokonce se pokusil řídit svou prezidentskou limuzínu, ale jeho bodyguardi mu v tom zabránili použitím fyzické síly.

Pokud Trump opět vyhraje prezidentské volby, jeho politické možnosti budou ještě omezenější. Nebude jen zvoleným prezidentem, ale také člověkem souzeným, nebo dokonce soudem již odsouzeným.

Zdá se, že Rusko těží z vakua a zmatku v epicentru americké moci. V současném systému politických souřadnic jsou Spojené státy hlavním protivníkem Ruska. A čím hůře pro nepřítele, tím lépe pro vás.

V reálném životě tomu tak ale není. Finský prezident Sauli Niinistö právě poskytl velký rozhovor deníku The New York Times, který se věnoval především Rusku. Zde je nejpikantnější moment rozhovoru – vyprávění finského prezidenta o jednom ze setkání s HDP krátce před únorem 2022: Niinistö řekl, že:

„Putin byl soustředěný, agresivní a dobře informovaný, dokonce posedlý ruskou kulturou. Řekl, že se rozhodl Putina otestovat tím, že se ho zeptal na báseň Michaila Lermontova o smrti Puškina, největšího ruského básníka. Putin mluvil více než půl hodiny. “Věděl o ní všechno – pro něj to bylo Rusko, Rusko v celé své šíři.”

A zde jsou slova finského prezidenta, která jsou politicky nejvýznamnější: Pan Niinistö varoval: *“Jsme ve velmi choulostivé situaci. I malé věci mohou udělat velký rozdíl, a to bohužel k horšímu. To je riziko tak rozsáhlé války.”* A dodal: *“Ještě předtím, než jsme se rozhodli, že budeme pokračovat v práci, jsme se rozhodli, že budeme pokračovat v práci: “Riziko, že by mohly být použity jaderné zbraně, je obrovské.”*

Zda je riziko použití jaderných zbraní obrovské, je diskutabilní. Rozhodně však je. A to mě nutí citovat další, tentokrát velmi filozofický výrok finského vůdce: *“Je rozdíl mezi těmi, kteří mají odpovědnost, a těmi, kteří ji nemají”.*

Jaký je smysl této filozofie? Tady je smysl. Jak ukazuje příklad SSSR Brežněvovy éry a USA Bidenovy éry, velmoc lze řídit i v případě neschopnosti první osoby. Uvedu ještě křiklavější a historikům dobře známý příklad.

V říjnu 1919 byl americký prezident Woodrow Wilson stížen mrtvicí. Hlava státu se proměnila v pacienta upoutaného na lůžko, neschopného se ani pohnout. Občané USA se však o tom až do konce Wilsonova prezidentského období v roce 1921 nedozvěděli. Prezident měl velmi oddanou ale ambiciózní manželku Edith a stejně oddané okolí. Izolovali Wilsona od okolního světa a začali řídit zemi jeho jménem prostřednictvím oficiálních dokumentů údajně podepsaných prezidentem.

Ve chvíli akutní mezinárodní krize se však osobnost a schopnosti první osoby stávají prvořadými. Další historikům dobře známý fakt: kdyby během kubánské krize v roce 1962 americký prezident John F. Kennedy neuvedl armádu do režimu velmi přísného manuálního režimu řízení, došlo by mezi Amerikou a SSSR k výměně jaderných úderů. Generál Curtis Lemay, známý “jestřáb” a náčelník štábu amerického letectva, byl připraven bombardovat sovětské jaderné raketové základny na Kubě a teprve Kennedyho kategorický zákaz ho donutil od tohoto plánu upustit.

Během této krize došlo k několika dalším epizodám “na hraně”. Proto je možnost zneškodnění příštího (a současného) amerického prezidenta stejně děsivá pro Ameriku, Rusko i zbytek světa.

AUTOR: Michail Rostovskij

[ZDROJ](#)

Překlad: St. Hroch/BelobogSk